

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa K.K.
przeciwko E.U.
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 października 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 12 października 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) adwokatowi M.C. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Powódka wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 12 października 2016 r., w którym oddalono apelację tej powódki od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 4 grudnia 2015 r. W wyroku tym oddalono powództwo K.K. (spadkobiercy powódki), skierowane przeciwko pozwanej E.U. o zobowiązanie do

złożenia oświadczenia woli w związku z odwołaniem przez darczyńcę darowizny nieruchomości z powodu niewdzięczności obdarowanej córki (art. 898 § 1 k.c.).

W skardze kasacyjnej strony powodowej podnoszono zarzuty naruszenia przepisów prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 328 § 2 k.p.c., art. 391¹ § 1 k.p.c., art. 382 k.p.c. i 386 § 1 k.p.c. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, pozwana stwierdziła, że skarga kasacyjna nie jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnień obu Sądów meriti, treść skargi kasacyjnej i zawartej w niej prawnej motywacji wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz treść odpowiedzi na skargę kasacyjną, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie występuje przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Skarga nie jest bowiem oczywiście uzasadniona w rozumieniu tego przepisu. Istotą sporu w rozpoznawanej sprawie była zasadność odwołania darowizny na podstawie art. 899 § 1 k.c. w razie rażącej niewdzięczności osoby obdarowanej wobec darczyńcy (powódki w danej sprawie). Taka „rażąca niewdzięczność” powinna być wykazana przez darczyńcę występującego o zobowiązane strony pozwanej do zwrotu nieruchomości (przedmiotu darowizny) i przeniesienia jej własności na darczyńcę (art. 6 k.c.). Ustalenia faktyczne, dokonane przez oba Sądy meriti, nie wskazują na to, że strona powodowa wykazała istnienie wspomnianej rażącej niewdzięczności w rozumieniu art. 898 § 1 k.c. W szczególności ustalono, że materiał dowodowy (zeznania wszystkich świadków, a także wyjaśnień i zeznań powoda K.K.) nie daje podstaw do stwierdzenia, że zachowanie się obdarowanej (obdarodowanej) wobec matki (powódki) można było uznać za znęcanie się. Nie ustalono także wyzywania matki słowami obelżywymi, straszenia wywiezienia do szpitala lub do domu starców, ograniczania matki w dysponowaniu pieniędzmi, stosowanie przemocy fizycznej w czasie pobytu u córki w W..

Należy ponadto stwierdzić, że w skardze kasacyjnej podnoszono jedynie naruszenie przepisów prawa procesowego, w tym - art. 233 § 1 k.p.c., który w ogóle nie może stanowić podstawy skargi z racji brzmienia art. 398³ § 3 k.p.c. Nie podnoszono natomiast naruszenia art. 898 § 1 k.c.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do postanowień §§ 3, 8 pkt 6 i § 16 ust. 4 rozporządzenia MS z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1714).

jw